

Вік 13-15

Сучасникам

“Не треба слів! Хай буде тільки діло!
Його роби – спокійний і суворий,
Не плутай душу у горіння тіла,
Сховай свій біль. Зломи раптовий порив”.

Але для мене – у святім союзі:
Душа і тіло, щастя з гострим бодем.
Мій біль бринить, зате коли сміюся,
То сміх мій рветься джерелом на волю!

Не лічу слів. Даю без міри ніжність.
А може в цьому й є моя сміливість:
Палити серце в хуртовині сніжній,
Купати душу у холодній зливі.

Вітрами й сонцем Бог мій шлях намітив,
Та там, де треба, -- я тверда й сувора.
О, краю мій, моїх ясных привітів
Не діставав від мене жодний ворог.

Олена Теліга

Мій Шлях

На шлях я вийшла ранньою весною
І тихий спів несмілий заспівала,
А хто стрічався на шляху зо мною,
Того я щирим серденьком вітала:
“Самій не довго збитися з путі,
Та трудно з неї збитись у гурті.”

Я йду шляхом, пісні свої співаю;
Та не шукайте в них пророчої науки, -
Ні, голосу я гучного не маю!
Коли ж то сльози лле з тяжкої муки, -
Скажу я: “ Разом плачмо, брате мій!”
З його плачем я спів з’єднаю свій.

Бо не такі вже гіркі сльози – спільні.
Коли ж на довгому шляху прийдеться
Мені почути співи гучні, вільні, -
В моїй душі для них луна знайдеться.
Сховаю я тоді журбу свою
І пісні вільної жалем не отрую.

Коли я погляд свій на небо зводжу, -
Нових зірок на ньому не шукаю,
Я там братерство, рівність, волю гожу
Крізь чорні хмари вглядіти бажаю, -
Тих три величні золоті зорі,
Що людям сяють безліч літ вгорі. . .

Чи тільки терни на шляху знайду,
Чи стріну, може, де і квіт барвистий?
Чи до мети я певної дійду,
Чи без пори скінчу свій шлях тернистий, -
Бажаю так скінчити я свій шлях,
Як починала: з співом на устах!

Леся Українка

- Злет Юнацтва СУМ 2002 -
Вік 13-15 - сторінка 1/2
День народження:
26 травня 1986 - 25 травня 1989
Ця сторінка змінена: 24 березня 2002.

Я Не Бачив України

Я не бачив України.
В Україні я не жив,
Та одну її, єдину,
Я всім серцем полюбив.

Бо я хвилини вечорові,
У святкові тихі дні
Чув я мамині чудові
Оповідання й пісні.

Про Дніпро широкий, синій,
Хвилі вод його ясні,
Що стрімким потоком лине
Через кручі кам'яні.

Про степи Херсону чисті,
Що пшеницею шумлять,
Сонця промені іскристі
З неба землю золотять.

Про всю землю солов'їну
Мені мама повіла
Й ніби силу соколину
В серце юнеє влила.

Я не бачив України,
В Україні я не жив.
Та одну її, єдину,
Я всім серцем полюбив.

Бо в хвилини вечорові,
У святкові тихі дні
Чув я мамині чудові
Оповідання й пісні.

Петро Кізко

Як Ще Маленький Був

Як ще маленький був у пеленках,
Як янгол Божий станув надімною,
Мов лицар із мечем грізним в руках,
Та з золотоголосою трубою.

І усміхнувшись любо, дав мені
Сурму, і Божу іскру в душу вдунув,
А потім засіяв в небесному небі-
І полились, мов спів по віщих струнах,
Святі слова:

-Як виростеш, іди між свій народ
І грай йому, буди, хай рве кайдани!
Сурми, співай, хоч в кігтях перешкод,
Хай Україна з мертвих гордо встане!

Я пам'ятаю ті святі слова
Й бадьоро йду із Божою сурмою,
І граю мужньо: Лицарю, вставай!
Вітчизна у вогні! Іди до бою!

Навіки проклятий нехай засне в ярмі,
Кого моя грімка сурма не збудить!
Вставайте ! Пуга рвіть, раби німі,
Хай голос ваш почує світ-ви ж люди!

Автор неznаний 1949

- Злет Юнацтва СУМ 2002 -

Вік 13-15 - сторінка 2/2

День народження:

26 травня 1986 - 25 травня 1989

Ця сторінка змінена: 24 березня 2002.